

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 202. An & qualiter possessio transeat ad eum, cui conceditur precarium, & quæ competant remedia possessoria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

commodè describendum illum sufficit & exigitur juxta *L. interdum. in princ. L. continuus. §. cum ita. ff. de V. O.* Sed neque ante transactum hoc tempus seu usum finitum commodatum revocare vel repetere, liceat, quorum contrarium, ut patet, ex dictis, est in precario. *Pirh. h. t. num. 6. Barbof. ad h. t. in princ. num. 5. citatis Sylv. v. precarium. n. 1. Bald. & Salicet. in l. 2. ff. commodati. n. 3. Jason. in l. 2. ff. scertum pet. n. 6. Socin. ibid. n. 15. & pluribus aliis.* Unde jam etiam patet, majus esse beneficium precarii quàm commodati, dum commodatarius post præfinitum tempus tenetur rem commodatam restituere domino, et si is eam non repetat; is verò, cui precariò res concessa, potest eam retinere ultra tempus, si quod ei præfixum, donec à domino repetatur juxta dicta paulò ante. Differt secundò, quod qui precario rem accepit, teneatur solùm ex dolo & lata culpa, quæ dolo in jure æquiparatur. *L. quæsitum. §. cum quoque. ff. h. t. L. contractus. ff. de reg. jur.* non tenetur tamen ex culpa levissima vel etiam levi, sicut etiam ex ea tenetur commodatarius. *Abb. inc. precarium. h. t. Pirh. h. t. n. 3. juxta cit. §. eum quoque.* Ex quo etiam desumitur disparitas, nimirum quòd, licet etiam precarium concedatur ex mera liberalitate tantùm in gratiam & favorem accipientis (ratione cujus aliàs tenetur recipiens ad præstandam etiam culpam levissimam. *cit. L. contractus*) quia tamen semper potest revocari, recipiens precariò non tenetur tantam diligentiam adhibere in re accepta custodienda quàm commodatarius, & concedens precariò, cum semper revocare poterat, & revocando impedire illam culpam in custodia rei admittam, sibi illam imputare debeat, dum non revocavit. ita cum *Gl. in cit. §. eum quoque. v. ex liberalitate.* & *Abb. l. c. Azor. p. 3. c. 2. q. 3. Pirh. l. c. Muller. h. t. thes. 159. lit. 2.* Tertio differt, quòd, qui rem commodatò accepit, nec civiliter, nec naturaliter eam possidet; cum utramque possessionem retineat commodans. *L. rei. ff. commod. utpote qui possessionem corporalem seu naturalem retinere potest etiam per alios, quibus rem commodatò dedit. §. possidere. Inst. de interd. dum ii ejus nomine eam possident. cit. §. §. L. quod meo. ff. de acquisit. possess.* is verò, qui precariò accepit, naturaliter eam possideat, remanente solùm possessione civili penes concedentem. *L. qui habet. §. eum qui. ff. h. t. Gl. ibid. v. corpore. §. v. possessione. & Gl. in c. ult. h. t. v. precarium. Azor. l. c. qu. 4. Pirh. h. t. num. 3.* Licet autem possessio hæc non sit civilis, cum non possideat, neque quæ precario rem obtinens, eam possidere animo & opinione domini, & ut suam; revera tamen vi illius possidet. *Lauterb. in ff. h. t. §. 12. citans l. 10. §. 1. l. 4. §. 1. l. 15. §. 4. ff. h. t.* Estque justa, licet à voluntate domini profecta, quo ad usque à domino ea, aut etiam ipsum precarium non revocetur, hac tamen revocatione facta desinat esse justa.

Quest. 202. An & qualiter dicta possessio transeat ad eum cui conceditur precarium, & quænam competant remedia possessoria?

Resp. ad primum: Tametsi secundum aliquos ea simul cum re precariò concessa absque eo, quòd ulla possessionis mentio facta, aut ea specialiter rogata sit, transeat seu perveniat absolute, ita ut concedens precarium eam non retineat, & corpore in ministerioque illius, cui concessum pre-

carium, rem naturaliter possidere dici non queat. *Lauterb. l. c. §. 14.* Secundum probabiliorem tamen, quam tenet *Gonz. ad c. ult. h. t. Haunold. Tom. 4. de 7. §. 7. n. 770. Wiestn. h. t. n. 7. Lauterb. §. 12.* non transit, nisi specialiter rogata & concessa, ita ut citra tales preces res concedatur sine omni possessione. Unde etiam precarium dividitur in simplex & non simplex & simplex dicitur dum solus rei usus roganti permittitur, ita ut ipse non possideat, sed nudè tantùm detineat. Non simplex, dum præter usum simul ceditur possessio specialiter rogata, ut sibi quoque possidere liceat. *Lauterb. ad ff. h. t. §. 5. juncto §. 12. & de hoc precario non simplice dicitur, quòd differat à commodato.*

2. Resp. ad secundum: cum ei, cui concessa etiam hæc possessio, competant omnia, quæ jure competunt naturali possessori, ut sumitur ex *L. §. habet. §. 4. ff. h. t.* Precarium ita possidenti datur interdictum retinendæ, *uti possidetis*, non quidem contra dominum, sed contra tertium turbantem. *Pirh. h. t. n. 3. Lauterb. l. c. citatis l. 1. §. fin. §. l. 2. ff. uti possidetis. §. l. 17. ff. h. t.* quin & conceditur interdictum recuperandæ *unde vi*, si vi possessione dejicitur. *Pirh. Wiestn. LL. cit. citantes Menoch. remed. recup. 15. n. 56.* idque etiam contra concedentem, si is eum vi dejiciat, ut *Lauterb. l. c. citans §. 6. Inst. de interd. & Menoch. remed. recup. 1. n. 81.* Qui tamen civiliter non possidet, nullo tempore contra concedentem præscribere potest. *l. 17. ff. comm. prad. Lauterb. l. c. nec utucapitur, cum quò ad utucapionem vitiosè possidet, qui precario possidet. l. 10. ff. si servus vend. l. 2. C. de præscript. 30. v. 40. annor. Lauterb. §. 12. in fine.* monet nihilominus *Muller. l. c. ib. 156. lit. a.* dominum rei precariò concessæ, ut sibi careat, impediatque, ne is, qui precariò rem habet, detrectando restitutionem, ex naturali possessione vel etiam detentatione querat sibi civilem; eò quòd ubi a tempore denegata restitutionis taceat, & interdictum non intenet, præscriptionem civilem amittat per præscriptionem decennem. citat pro hoc *Menoch. & Brun.*

Quest. 203. An & qualiter precarium transeat ad heredem vel successorem concedentis vel recipientis?

1. Resp. ad primum: Concessio precarii transit ad heredem, etiam incognitum, aliumve successorem, dum hic censetur continuare concessionem, quamdiu eam non revocavit, ita ut sic illius patientià reviviscat. *Lauterb. h. t. §. 9. citans Molin. & l. 8. §. 1. §. l. 12. §. 1. ff. h. t.* Nisi forte Dominus concesserit expressè cum clausula: ad beneplacitum meum, vel dum non revocavero; tunc enim post mortem concedentis, non debere continuare, absque eo, quòd opus sit revocatione hæredis, ait *Lauterb. l. c. citatis de Lugo de 7. §. 7. d. 23. f. 2. n. 17. Covar. var. l. 3. c. 17.* qui tamen etiam mox à morte concedentis, uti & tutor ipsius, ubi is incidere in furorem revocare potest. *Muller, ad Struv. h. t. lit. e.* Talis enim clausula exigit tractum voluntatis continuo durantis, qualiter non durat, dum per mortem vel furorem illius abruptitur. *Mull. lit. 7.*

2. Resp. ad secundum: precarium concessum non transit ad heredem accipientis. *Lauterb. l. c. juxta cit. l. 12.* eò quòd hæres rogantis non succedat in possessionem roganti tanquam amico con-